

Érdek vagy érték

VISSZHANG - LXI. évfolyam, 40. szám, 2017. október 6.

Radnóti András két írása juttatta újra eszünkbe a fenti választó szó szerkezetet. (Lásd Az összefogás csapdáról, *ÉS*, 2017/35., szept.1. és Van-e idő?, *ÉS*, 2017/39., szept.29., de a politikai korrektségről írtak egyik bekezdésére is hivatkozhatunk: *A politikai korrektségről*, *ÉS*, 2017/17., ápr. 28.) Azt kérdezhetjük magunktól, hogy a két fogalom közül melyik mozgatja inkább pártját, a Momentumot. Radnóti két írásából vett idézetek sorával bizonyíthatnánk, hogy az érdek, s ez még érthető is. Talán nem alaptalan rosszindulat azt feltételezni, hogy nem állna érdekükben semmilyen összefogás, s annak eredményeként netán a 2018-as kormányváltás. Abban legfeljebb mellékszereplők lehetnének. Azt vélhetik, hogy az idő nekik dolgozik, s az általuk hirdetett legfőbb értékük, tiszta múltjuk és kezük (vagyis az eddigi összes politikai szereplő felelősségének hangoztatása) 2022-ben az akkori ellenzék élére emelheti őket. De tudjuk-e, hogy mi lesz addig? S vajon úgy gondoljuk-e, hogy az ő érdekük és az ország érdeke ugyanaz?

Tegyünk kísérletet a válaszra. Ellentétben Kéri Lászlónak az *Egyenesen* című adásban legutóbb hangoztatott véleményével – miszerint nem lenne nemzethalál egy újabb népnemzeti ciklus – úgy véljük, hogy mind gazdasági, mind politikai értelemben sürgősen 180 fokos fordulatra lenne szükség. Tévúton járunk, ezen az úton egy napig se lenne szabad továbbhaladni. Gazdaságilag ez a lemaradásunkon látszik. Már nemcsak az átlagtól, hanem a közvetlen szomszédainktól is távolodnánk az uniós források nélkül. S ez 2020 után valósággá is válhat. Csak egy adalék: a látványsportokba (stadionok, fűtött focipályák, sportcsarnokok és „akadémiák”) ölt uniós és hazai ezermilliárdok nem termelő, de még csak nem is megtérülő beruházások, működtetésük további és folyamatos ráfordítást igényel. Ez öngerjesztő folyamattá, bővös körré is vált. Látható, hogy a kifejlesztett vasbeton-kapacitások újabb és újabb hasonló beruházásokat kényszerítenek ki, s ha nincs hazai, akkor a külminiszter már házalni kénytelen ezekkel a kapacitásokkal. Az e területekre fecsérelt erőforrások pedig hiányoznak a versenyszférából. Érdemes megfontolni a Mercedes-vezérgazgató víziójának várható következményeit (www.concordforditoidroda.hu). Vajon a kulisszák mögött készülő új NAT mennyire számol e jóslattal? S mekkora beruházást igényelne felkészülésünk a vázolt technológiai robbanásra, mind az oktatásban, mind a hazai tulajdonú iparban? Politikailag a két legutóbbi, egymással összefüggő esemény is jelzi az utat: a legújabb hét konzultációs kérdés és az öcsényi polgárok egységes rémülete és agresszív akciója a néhány napra tervezett gyereküldetés kapcsán.

Szeptember végére az MSZP népszerűsége egy számjeggyűvé lett, ha így haladnak a dolgok, akkor nemcsak a Jobbik lesz előtte, hanem a két másik, kormányzásban eddig szűz párt is. A Momentum októberre ígéri választási programjának bemutatását. Megjelent azonban a Facebookon az LPM hét pontos programja. Szél Bernadett ki is mondta (mintegy Kérrivel is vitatkozva, őt megelőzve még a tv-műsor előtt), hogy nincs újabb négy évünk. De meg kell jegyeznünk, hogy sajnos ők is a Momentum útját járják, vagy fordítva. S ehhez az úthoz legújabban a DK is társult. A pártokra is igaz tehát Cseresnyési László megállapítása: „...a magyar választók igen nagy része együgyű, önálló politikai gondolkodásra képtelen ember, aki tisztában van a saját tehetetlenségével, és nem ismer más utat, mint a cinkösséget és a kollaborálást.” (Radnóti András eleméz, *ÉS*, 2017/36., szept. 8.) Rajtuk is látszik az állampolgári nevelés hiánya?

A mai választási rendszer matematikája az MSZP álláspontját igazolja, Botka visszalépésétől és ennek még nem látható következményeitől függetlenül. Az egyeztetett egyéni indulást és egyetlen, közös listát. Ha az itt említett három párt nem csatlakozik ehhez, akkor mindegyiknek legalább 27 egyéni körzetben kell

jelöltet állítania. Erről hajlamosak megfeledkezni mind a politikai elemzők, mind a beszélgetős műsorokat vezetőik. S ekkor már csak egyetlen újabb listára maradna hely a demokratikus ellenzék számára, de több körzetben egymás ellen kellene indulniuk. Vajon ez tudatosodott-e az összes, s benne az eddig nem említett két párt (Együtt, Párbeszéd) vezetőiben? Illetve a most emlegetett hat – és a még várható, x számú –, kormányváltásra aspiráló demokratikus párt híveiben és szimpatizánsaiban, továbbá a mindenben csalódottakban? Abban a mintegy hatmillió választópolgárban, akik számára az érdek és az érték egybevágóságát, azonosságát kellene hirdetni és bizonyítani.